

Underbilag 2 til Bilag I.

Aar 1934 den 12. Februar afholdt Udvalget Møde.

.....

Udvalget udtalte følgende:

Efter at Lov Nr. 139 af 28. April 1931 om Prisaftaler var traadt i Kraft fra 1. Januar 1932 modtog Udvalget i det første Aar 4 Begæring om Prøvelse af Prisdannelser. Af disse manglede 1 ganske Motivering, og paa Udvalgets Forespørgsel om, hvorpaa Begæringen støttedes, tog den paagældende den straks tilbage. En i Anledning af en anden Begæring indledet Undersøgelse er ikke sluttet, fordi en mellem de Virksomheder, som den angaar, paabegyndt Sammenslutning af den i Lovens § 1 nævnte Art endnu ikke er gennemført.

De i Anledning af de to resterende Begæring indledede Undersøgelser er sluttede. Af disse drejede den ene sig om Forsøg paa at hævde Prisen ved utilbørlig Foranstaltning. Den sluttedes, fordi selve Prisen efter indgaaende Prøvelse ikke fandtes aabenbart urimelig. I øvrigt oplystes det, at den paaklagede Foranstaltning var bragt til Ophør, da Udvalget rettede Henvendelse til Virksomheden i Anledning af den indkomne Begæring.

I den fjerde Undersøgelse, der angik en Række smaa Forretningers Prisaftale inden for et begrænset Omraade, viste det sig, at disses Indehavere delvis havde ført et saa mangelfuldt Regnskab, at de ikke var i Stand til at oplyse deres Forretningsomkostninger, det var herefter ikke muligt at fastslaa, om Prisen var aabenbart urimelig. Den antages i øvrigt at være nedsat efter Udvalgets Henvendelse.

I Løbet af Aaret 1933 indkom der tre nye Sager. Af disse er den ene endnu under Behandling. En Henvendelse indeholdt ikke og viste sig paa Udvalgets Forespørgsel ikke at skulle opfattes som en Begæring; og den tredie var en Forespørgsel om, hvorvidt en af en konkurrerende Sammenslutning fastsat urimelig *lav* Pris faldt ind under Loven, hvilket Spørgsmaal under Hensyn til det under Lovens Forarbejde fremkomne blev besvaret benægtende.

Ved Lovens § 3, 2det Stykke, og § 6, 1ste Stykke, er der tillagt Udvalget Beføjelse til, naar behørig Begæring er indkommet, at afkræve de paagældende Sammenslutninger eller Virksomheder Oplysninger om Aftaler m. v. Denne Beføjelse rækker efter Udvalgets Mening ikke længere end til, at det kan stille Spørgsmaal til de paagældende og vedblive hermed, indtil det har faaet de efter dets Formening tilstrækkelige Oplysninger. Derimod kan Udvalget ikke indkalde Virksomhedernes Ledere eller Personale til at afgive Forklaring, idet det ikke har nogen Myndighed til at fremtvinge disses Møde. Ej heller kan Udvalget forlange Forretningsbøger og Forretningsdokumenter forelagt eller selv indfinde sig i Forretningerne og der skaffe sig fornødne Oplysninger, eller, naar der findes Anledning dertil, kontrollere, at givne Meddelelser er rigtige. Bortset fra, at Begrænsningen af Udvalgets Beføjelse bevirker, at Undersøgelser trækker urimeligt i Langdrag, kan, som den før-omtalte fjerde Undersøgelse i 1932 viste, Følgen deraf blive, at Udvalget maa slutte en Sag, uden at det er kommet til fuld Klarhed over den paagældende Prisdannelse. For at være sikker paa, at man heller ikke ad anden Vej kunde naa til saadan Klarhed, rettede Udvalget i September 1932 Forespørgsel til Rigsadvokaten, om Anklagemyndigheden i det foreliggende Tilfælde, hvor Udvalget ikke kunde indbringe Spørgsmaalet for Domstolene, men paa den anden Side ikke kunde konstatere, at der ikke kunde være Grundlag for en saadan Indbringelse, vilde anse sig for beføjet til at anvende de til dens Raadighed staaende Midler til at skaffe Sagen oplyst. Paa denne Forespørgsel modtog Udvalget benægtende Svar.